

OVERHØRT

De som snakker om «islam» i sammenheng med terrorisme minner meg om folk som ikke kan forskjellen mellom Bundeswehr og Wehrmacht og likevel vil delta i samtalen om Tyskland etter krigen.

Forfatter Arnon Grunberg i Volkskrant

Jeg mener at Brexit er i Norges interesse. Vi behøver et fornuftig

land med politisk og økonomisk tyngde i vår leir.

Elise Storeide, som jobber for den britiske Vote Leave-kampanjen, i Dagbladet

Jeg vil ikke legge skylda på noen. Men det er mange i norsk politikk som ikke hevet seg over den vanlige krangelen.

Erna Solberg om asylkrangelen, til Dagbladet

Det overrasker og bekymrer meg virkelig at det, i en krisepreget tid for norsk journalistikk, er dette enkelte kolleger bruker tid og ressurser på å grave i.

DN-journalist Mina Ghabel Lunde om at hun har tvitret under psevdonym, på Facebook

Når kommer filmen om Dagens Næringsliv?

André Løyning på Twitter

MER DEBATT NESTE SIDE >>

europæiske unioner over snart fire hundre år.

Men brudd?

FRYKTEN FOR ENDRING: Et skilt til støtte for «remain»-kampanjen under Edinburgh Castle rock.

FOTO: CLODAGH KILCOYNE, REUTERS/NTB SCANPIX

gjenforent Tyskland og selvstendig Øst-Europa etter Sovjetunionens oppløsning, er Europa på mange måter tilbake til tiden før første verdenskrig, der fire stormakter søker å balansere hverandre – Storbritannia, Frankrike, Tyskland og Russland. Dette er en naturlig del av den europeiske statsdynamikken, der ingen statsløsninger varer evig, men imperier bryter sammen over århundre, slik som det Spania

og Østerrike-Ungarn, mens unioner, som Sovjet og Jugoslavia, bryter sammen etter noen generasjoner. Om Storbritannia går ut, vil to av fire stormakter være utenfor EU, og EUs tyngde blir betydelig mindre.

Så lenge dagens EU oppleves å verken levere trygghet eller økonomisk framgang, er det lite hensiktsmessig å låse seg til løsninger som ikke virker, eller håp som ikke kan

oppfylles. Derfor synes det også å gå mot store endringer i en eller annen form – Brexit eller ikke. Dette er en del av den naturlige dynamikken i Europa. Holdes nødvendige reformer igjen for lenge, ender det med mer revolusjonære endringer. Det er neppe verken EU eller Europas folk tjent med.

Chr. Anton Smedshaug,
AgriAnalyse

cas@agrianalyse.no

HJEMMEFRONTEN: Øvelse i Østfold. Regjeringens langtidsplan forsterker betoningen av oppgaver i Norge, skriver forfatterne.

FOTO: FORSVARET

Intet nytt fra forsvarsfronten

FORSVARS-POLITIKK

Magnus Håkenstad og Håkon Lunde Saxi

De siste dagers mediedekning av Forsvarets langtidsplan kan gi inntrykk av at regjeringens forslag til ny langtidsplan innebærer et markant brudd med tidligere norsk forsvarstenkning. Senterpartiets Liv Signe Navarsete hevder i Klassekampen 18. juni at «Forsvarets rolle blir omdefinert fra forebyggende til avskrek-kende». Manifests leder Cathrine Sandnes betegner i samme avis planen som en «dramatisk ideologisk og sikkerhetspolitisk omveltning», og etterlyser vektlegging av «beroligelse». Venstres Trine Skei Grande mener regjeringen har latt seg «diktere av Natos ønskeliste, og ikke det Norge trenger for å forsvare Norge».

Inntrykket er klart: Solberg-regjeringen er i ferd med å dreie norsk forsvarstenkning bort fra nasjonale interesser og over i et mer offensivt og Nato-tilpasset spor. Dette er imidlertid kraftig overdrevet.

Tvert imot: Regjeringens forslag viderefører alle hovedlinjer i de to foregående langtidsplanene og de

siste ti års forsvarspolitik. Planen forsterker ytterligere den betoningen av Forsvarets oppgaver i Norge og nærområdene som har gjort seg gjeldende i hvert fall siden nærområdeinitiativet i 2007. Her har Norge ledet an, og det er snarere Nato som har fulgt Norge «hjemover», ikke omvendt.

Forsvaret har på sin side arbeidet med å oppdatere og revitalisere nasjonale beredskaps- og forsvarsplaner siden 2005–2006. «Avskrekking» kom tilbake i offisiell norsk forsvarstenkning i forrige langtidsplan i 2012, da under betegnelsen

«krigsforebyggende terskel». Heller ikke i denne eller den foregående langtidsplanen er «beroligelse» nevnt med et ord.

De konkrete forslagene og vektleggingene i planen kan og bør diskuteres, men det finnes lite grunnlag for å påstå at den innebærer noe radikalt brudd. Med andre ord: Regjeringen Solbergs

forslag innebærer i all hovedsak en videreføring og forsterkning av Stoltenberg II-regjeringens forsvarspolitik. Mulighetene for et bredt forsvarspolitisk forlik bør derfor være gode.

Magnus Håkenstad og Håkon Lunde Saxi,
forskere ved Institutt for forsvarsstudier

mhakenstad@ifis.mil.no

Klassekampen 18. juni

Det er Nato som har fulgt Norge 'hjemover', ikke omvendt.